

[Arne Melchior]

grundlæggende uenighed indtil sprængning i Fremskridtspartiets folketingsgruppe. Det gør vel ikke en gruppeformand til ikkegrubeformand eller en ordfører til ikkeordfører. Du almægtige, sikke en boomerang han slyngede ud! – Om forladelse, hr. formand! Men jeg tænker kun godt om de højere magter.

Men må jeg sige: Hvad var det dog for en boomerang, hr. Knud Lind slyngede ud dér? Jeg fryder mig over, at den rammer ham!

Formanden:

Jeg beder om, at man var opmærksom på min begrundelse for ikke at påkalde de højere magter. Det var, at Folketinget kan selv.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Jeg tror faktisk, det er helt unødvendigt at påtale den slags, for det hjælper ikke i hr. Arne Melchiors tilfælde. Uanset hvor mange gange hr. Arne Melchior påkalder de højere magter, hjælper det ikke på fakta.

For fakta er jo reelt, at man fra forskellig side har kritiseret og er kommet med nedladende bemærkninger om Fremskridtspartiets tale i dag. Men der er jo ikke sammenlignelighed i det, når hr. Arne Melchior selv går herop på talerstolen og nærmest fremstår som det fromme lam og man bagefter kan gå op og citere, hvad et forhenværende medlem af CD's folketingsgruppe står for, og konstatere – og hr. Arne Melchior må selv indrømme, at der er flere – at der er uenighed i gruppen. Det er derfor, jeg påpeger, at der er dette hykleri inden for hr. Arne Melchiors række og i særdeleshed udtrykt af hr. Arne Melchior fra talerstolen. Det stemmer ikke overens.

Man kunne sige, at der var nogle af Fremskridtspartiets medlemmer, der måske lidt stærkere end de øvrige understregede Fremskridtspartiets holdning, men der er bestemt ikke tale om samme uenighed, som der er i CD's holdning. Og så hjælper det ikke, at hr. Arne Melchior påkalder de højere magter.

Endelig vil jeg gerne sige til hr. Arne Melchior for så vidt angår påstanden om, at det skulle være dejligt med disse mennesker, at der er et gammelt dansk ord, der hedder »skik følge eller land fly«. Det er hr. Arne Melchior altså ikke kommet til endnu, men der er da håb forude.

Formanden:

Vi vender tilbage til sagen.

Justitsministeren (Engell):

Jeg vil gerne begynde med at sige tak for det tilsagn – for sådan opfatter jeg det – der er givet om, at vi i kredsen af partier bag udlændingeloven kan drøfte, om der er behov for ændringer af loven, og muligvis også nå frem til enighed om egentlige konkrete forslag. Det vil drøftelserne jo vise.

Jeg synes, at debatten i dag har vist en åbenhed om det spørgsmål, og det er jeg tilfreds med.

Der har i forbindelse med indlæggene været enkelte spørgsmål til mig, som jeg skal forsøge at kommentere.

Først og fremmest vil jeg gerne tage til genmæle mod de synspunkter, som hr. Knud Lind er fremkommet med flere gange, når det gælder flygtninges muligheder for rejser til hjemlandet. Jeg vil gerne understrege, at den omstændighed alene, at en flygtning rejser til sit hjemland, efter den danske udlændingelov ikke betyder, at den pågældendes opholdstilladelse her i landet bortfalder. Det sker kun, hvis flygtningen tager endelig bopæl i hjemlandet.

Der kan da også i visse tilfælde være en god grund til, at en flygtning ønsker at rejse til sit hjemland, f.eks. for at undersøge mulighederne for en varig tilbagevenden, hvis forholdene i det pågældende land har ændret sig i en positiv retning, sådan som vi jo bl.a. har set det på det seneste i forbindelse med chilenerne.

Det betyder naturligvis ikke, at vi blot skal acceptere, at enhver flygtning frit skal kunne rejse frem og tilbage mellem sit hjemland og Danmark. Der er i loven i § 19 åbnet en mulighed for at inddrage flygtninges opholdstilladelse inden for de første to år, hvis grundlaget for tilladelsen ikke længere er til stede. Ved vurderingen af, om en person må betragtes som flygtning, er det selvfølgelig et afgørende spørgsmål, om den pågældende vil blive udsat for forfølgelse eller tilsvarende i sit hjemland.

Jeg mener også, det er naturligt, at udlændingemyndighederne i den situation, hvor en flygtning, der kun har opholdt sig kortere tid i landet, selv finder det forsvarligt at tage til hjemlandet, nøje overvejer, om forudsætningerne for opholdstilladelsen her i landet stadig er til stede.